

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 550/2011,

annettu 7 päivänä kesäkuuta 2011,

teollisuuskaasuja käyttävistä hankkeista peräisin olevien kansainvälisten hyvitysten käyttöön sovellettavien tiettyjen rajoitusten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 a artiklan 9 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevalla Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksella (UNFCCC), joka hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen tekemisestä 15 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/69/EY⁽²⁾, pyritään etupäässä vakauttamaan ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuudet sellaiselle tasolle, jolla on mahdollista torjua ihmisen toiminnan vaarallisia vaikutuksia ilmastojärjestelmään. Jotta tämä tavoite voidaan saavuttaa, maapallon keskimääräinen vuosittainen pintalämpötila ei saa nousta yli kahdella celsiusasteella teollista aikakautta edeltävästä tasosta, kuten joulukuussa 2010 pidetyssä Cancúnin ilmastonmuutoskokouksessa ja Kööpenhaminan sitoumuksessa vahvistettiin. Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) viimeisimmän arviointikertomuksen mukaan tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää, että koko maailman kasvihuonekaasupäästöjen kasvu pysähtyy vuoteen 2020 mennessä. Tämä tarkoittaa, että kaikkien merkittävien päästömaiden on toteutettava lisätoimia.
- (2) Jotta kykenisimme vastaamaan tähän haasteeseen, hiilimarkkinoiden on oltava keskeisessä asemassa. Hiilimarkkinoiden avulla tavoitteet voidaan saavuttaa edullisemmin, ja ne myös mahdollistavat kunnianhimoisempien tavoitteiden asettamisen. Hiilimarkkinat voivat lisäksi olla tehokas keino siirtää rahoitusta kehitysmaihin ja auttaa EU:ta täyttämään Kööpenhaminassa sovitun sitoumuksen 100 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvoisen rahoituspaketin toteuttamisesta. Tämä edellyttää, että käytettävissä olevia mekanismeja laajennetaan huomattavasti; muun muassa puhtaan kehityksen mekanismeja on uudistettava niin, että voidaan lisätä standardoitujen perusurien käyttöä ja luoda uusia markkinamekanismeja.

limarkkinoiden avulla tavoitteet voidaan saavuttaa edullisemmin, ja ne myös mahdollistavat kunnianhimoisempien tavoitteiden asettamisen. Hiilimarkkinat voivat lisäksi olla tehokas keino siirtää rahoitusta kehitysmaihin ja auttaa EU:ta täyttämään Kööpenhaminassa sovitun sitoumuksen 100 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvoisen rahoituspaketin toteuttamisesta. Tämä edellyttää, että käytettävissä olevia mekanismeja laajennetaan huomattavasti; muun muassa puhtaan kehityksen mekanismeja on uudistettava niin, että voidaan lisätä standardoitujen perusurien käyttöä ja luoda uusia markkinamekanismeja.

- (3) Kioton pöytäkirjassa, joka hyväksyttiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2002/358/EY⁽³⁾, asetetaan sen 39 osapuolelle päästövähennystavoitteet vuosiksi 2008–2012 ja määritellään kaksi mekanismia sellaisten kansainvälisten päästöhvityksen luomiseksi, joiden avulla osapuolet voivat kompensoida päästöjään. Nämä mekanismit ovat yhteistoteutus, jolla luodaan päästövähennysyksiköitä, ja puhtaan kehityksen mekanismi, jolla luodaan sertifioituja päästövähennyksiä.
- (4) Yhteistoteutus ja puhtaankehityksen mekanismi ovat myös niin sanotusti pelkkiä kompensatiojärjestelmiä, joiden nojalla kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen yhdellä tonnilla yhdessä paikassa antaa oikeuden tuottaa kasvihuonekaasupäästöjä yhden tonnin verran jossakin muualla. Tällaisten järjestelmien avulla voidaan yleensä alentaa päästövähennyskustannuksia kokonaisuudessaan, jolloin toimia voidaan toteuttaa juuri niissä maissa, joissa se on kaikkein kustannustehokkainta, mutta ne eivät edesauta niitä vähennystoimia, jotka ovat 2 celsiusasteen tavoitteen saavuttamisen edellytys.

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.⁽³⁾ EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.

- (5) Jotta ilmaston lämpeneminen voidaan pitää alle 2 celsiusasteessa, unioni on ottanut sen kannan, että teollisuusmaiden sitoumusten täydennyksenä kehitysmaiden, erityisesti niistä kaikkein edistyneimpien, olisi toteutettava asianmukaisia rajoitustoimia. Samalla olisi kehitettävä asteittain laajat kansainväliset hiilimarkkinat, joilla voidaan saada aikaan tarvittavat maailmanlaajuiset vähennykset tehokkaasti ja tuottaa kansainvälisiä hyvityksiä sellaisia päästövähennyksiä varten, jotka jäävät sellaisen viitearvon alle, joka päästövähennystoimien puuttuessa on alempi kuin ennustetut päästöt. Tämä edellyttää, että kehitysmaat toteuttavat asianmukaisia rajoittamistoimia. Olisi lujitettava vähiten kehittyneiden maiden osallistumista puhtaan kehityksen mekanismiin, ja edistyneempien kehitysmaiden olisi asteittain siirryttävä alakohtaisiin markkinamekanismeihin ja lopulta päästökatto- ja päästökaupparjestelmiin ⁽¹⁾.
- (6) Osallistuminen yhteistoteutukseen ja puhtaan kehityksen mekanismiin on vapaaehtoista; myös päätökset hyvitysten käytön sallimisesta päästökaupparjestelmissä perustuvat vapaaehtoisuuteen. Siksi voidaan tehdä ero tuotettavissa olevien hyvitysten ja sellaisten hyvitysten välillä, joiden käytön Kioton pöytäkirjan osapuolet ovat voineet sallia kansallisen lainsäädäntönsä nojalla. Tästä syystä sallittujen päästömääräyksiköiden käyttö on jo poissuljettu direktiivillä 2003/87/EY; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/101/EY ⁽²⁾ sallitaan tiettyjen yhteistoteutuksesta ja puhtaan kehityksen mekanismeista saatujen hyvitysten käyttö, ja lisäksi siinä vahvistetaan yhdenmukaistetut rajoitukset ydinvoima-, maankäyttö- ja metsätaloushankkeista peräisin olevien kansainvälisten hyvitysten käytölle ja säädetään, että jäsenvaltiot voivat antaa toiminnanharjoittajien käyttää tiettyjä määriä muuntotyypisiä kansainvälisiä hyvityksiä. Direktiivissä 2003/87/EY säädetään, että on annettava yhdenmukaistettuja täytäntöönpanosäännöksiä, joita sovelletaan kansainvälisten hyvitysten käyttöä koskeviin rajoituksiin.
- (7) Olisi rajoitettava sellaisten kansainvälisten hyvitysten käyttöä, jotka ovat peräisin hankkeista, joissa käytetään trifluorimetaania (HFC-23) ja adipiinihapon tuotannosta aiheutuvaa typpioksidia (N₂O), jäljempänä 'teollisuuskaasuhankkeet'. Tämä on linjassa Eurooppa-neuvoston lokaussa 2009 antamien päätelmien kanssa, joissa kehitysmaita, erityisesti edistyneempiä niistä, kehoitetaan toteuttamaan asianmukaisia rajoittamistoimia. Suurin osa teollisuuskaasuhankkeista toteutetaan edistyneissä kehitysmaissa, joilla on riittävät valmiudet rahoittaa näitä edullisia vähennyksiä itse, ja näistä hankkeista saatujen aiempien tulojen pitäisi olla vähennysten rahoittamisen kan-
- nalta riittävät. Teollisuuskaasuhankkeista saatujen hyvitysten käyttöä koskevien rajoitusten käyttöönoton – erityisesti, jos asiasta annetaan myös kansainvälisiä päätöksiä – odotetaan osaltaan edistävän Kioton pöytäkirjan mukaisen mekanismien etujen maantieteellisesti tasaisempaa jakautumista.
- (8) Teollisuuskaasuhankkeisiin liittyy ympäristökysymyksiä. HFC-23:n hävittämisestä saatavat poikkeuksellisen suuret voitot edesauttavat klooridifluorimetaanin (HCFC-22), joka on voimakkaasti otsonikerrosta heikentävä aine ja kasvihuonekaasujen aine, tuotantoa ja käyttöä rekisteröidyissä laitoksissa hanketoimintamenetelmän mukaisella enimmäistasolla. Tästä syystä HCFC-22:n tuotanto saattaa olla suurempi kuin se olisi ollut ilman hanketoimintaa. Tämä seikka taas horjuttaa otsonikerrosta heikentävistä aineista tehtyyn Montrealin pöytäkirjaan ⁽³⁾ vuonna 2007 tehtyä HCFC-yhdisteiden tuotantoa ja kulutusta koskevaa mukautusta, jolla pyritään vauhdittamaan HCFC-22:n asteittaista poistamista muusta kuin raaka-ainekäytöstä. Se on epäjohtonmukainen myös siksi, että jäsenvaltiot rahoittavat HCFC-22:n tuotannon asteittaista lopettamista maksamalla tätä varten osuuksia Montrealin pöytäkirjan monenväliseen rahastoon. Nämä suuret voitot vääristävät taloudellisia kannustimia ja kilpailua ja johtavat siihen, että tuotanto siirtyy unioniin sijoittautuneilta adipiinihapon tuottajilta rekisteröityneille tuottajille kolmansiin maihin. Se, että Kioton mekanismeihin osallistuvia adipiinihapon tuottajia kohdellaan paljon suotuisemmin kuin niitä, jotka osallistuvat unionin järjestelmään vuodesta 2013 alkaen, lisää riskiä samankaltaisesta tuotannon siirtymisestä ja johtaa koko maailman päästöjen nettokasvuun. Taloudellisten kannustimien ja kilpailun vääristymisen vähentämiseksi ja kasvihuonekaasupäästöjen vuodon välttämiseksi on perusteltua rajoittaa näiden kansainvälisten hyvitysten käyttöä.
- (9) Teollisuuskaasuhankkeista saadut kansainväliset hyvitykset eivät osaltaan edistä teknologiansiirtoa tai välttämätöntä kehitysmaiden energiajärjestelmien muuntamista pitkällä aikavälillä. Teollisuuskaasujen vähentäminen yhteistoteutuksen tai puhtaan kehityksen mekanismin avulla ei ole kaikkein tehokkain keino vähentää koko maailman päästöjä, koska hankkeiden kehittäjien saamia suuria voitoja ei käytetä päästöjen vähentämiseen.
- (10) Tiettyjen hyvitysten käyttöä koskevien täysimääräisten rajoitusten soveltamisesta säädetään direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 9 kohdassa. On aiheellista soveltaa tällaisia rajoituksia teollisuuskaasuhankkeisiin. Käytön täysimääräinen rajoittaminen on paras keino välttää sellaiset ei-toivotut vaikutukset, joita hyvityksillä on kilpailuun ja

⁽¹⁾ Neuvoston päätelmät ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) kuudennentoista osapuolikonferenssin valmistelusta (Cancún, 29.11.–10.12.2010), ympäristöneuvoston 3036. istunto, Luxemburg, 14.10.2010, neuvoston päätelmät EU:n kannasta Kööpenhaminan ilmastokokousta varten (7.–18. joulukuuta 2009) ja ympäristöneuvoston 2968. istunto, Luxemburg, 21.10.2009, hyväksytty Brysselin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmillä 29. ja 30. lokakuuta 2009.

⁽²⁾ EUVL L 358, 13.11.2004, s. 18.

⁽³⁾ Montrealin pöytäkirja otsonikerrosta heikentävistä aineista, sellaisena kuin se on mukautettuna ja muutettuna Montrealin pöytäkirjan 19. osapuolikokouksen päätöksellä (17.–21. syyskuuta 2007).

ympäristöön, parantaa koko maailman päästövähennyksen kustannustehokkuutta sekä edistää vähähiilisiä investointeja ja lisätä siten hiilimarkkinoiden ympäristötehokkuutta.

- (11) Tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä olisi direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 9 kohdan mukaan sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen, mikä kyseisen artiklan mukaan tarkoittaa yli kuutta kuukautta ja alle kolmea vuotta direktiivin antamispäivästä. Nämä toimenpiteet eivät vaikuta sellaisten teollisuuskaasuhankkeista saatujen hyvitysten käyttöön, jotka on tarkoitettu tavoitteiden täyttämiseen vuonna 2012.

- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kielletään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan soveltamiseksi sellaisten kansainvälisten hyvitysten käyttö, jotka ovat peräisin hankkeista, joissa hajotetaan trifluorimetaania (HFC-23) ja adipiinihapon tuotannosta aiheutuvaa typpioksiduulia (N₂O); tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta sellaisten hyvitysten käyttöön, jotka on saatu tämäntyyppisistä jo olemassa olevista hankkeista päästövähennyksiä varten ennen vuotta 2013, jotka koskevat päästökauppajärjestelmään kuuluvien laitosten vuonna 2012 aiheuttamia päästöjä ja joita saa käyttää 30 päivään huhtikuuta 2013 saakka.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä kesäkuuta 2011.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja